

Skrivena povijest četrdesetoga retka – broj dvadeset

Drugi jao – sedmi dio – Ezekiel

Jeff Pippenger

2026-07-29

Prihvatljivo je biblijsko razumijevanje poistovjetiti proroka Ezekielu kao tridesetogodišnjaka u njegovim uvodnim recima.

I dogodi se tridesete godine, četvrtoga mjeseca, petoga dana u mjesecu, dok bijah među sužnjima na rijeci Kebaru, otvoriše se nebesa i vidjeh viđenja Božja. Petoga dana toga mjeseca, pete godine sužanjstva kralja Jojakina, dođe riječ Gospodnja izrijeком Ezekielu svećeniku, sinu Buzijevu, u zemlji Kaldejaca, na rijeci Kebaru; i ondje bijaše na njemu ruka Gospodnja. Ezekiel 1,1–3.

Neki smatraju da se „trideseta godina” temelji na određenom jubilejskom ciklusu, koji je započeo s kraljem Jošijom i završio s prvim retkom četrdesetoga poglavlja.

Dvadeset i pete godine našega sužanjstva, na početku godine, desetoga dana u mjesecu, četrnaeste godine nakon što je grad bio udaren, upravo toga dana ruka Gospodnja bijaše na meni i odvede me onamo. Ezekiel 40,1.

Biblijski kronolozi datiraju prvi redak četrdesetoga poglavlja ili na 28. travnja ili na 22. listopada 573. pr. Kr. Svi proroci označuju posljednje dane, stoga je jesenski datum 22. listopada 573. pr. Kr. omega-datum niza koji je započeo pedeset godina ranije u onome što se naziva „Jozijina velika Pasha“ 5. svibnja 622. pr. Kr.

Broj trideset simbol je svećenika koji su trebali imati trideset godina kada su započinjali svoju službu. Bilo da prvi do treći redak prvoga poglavlja Ezekielu označavaju da je Ezekiel imao trideset godina, ili ga jednostavno prikazuju kao simbol svećenika, on bi također bio predstavljen kao tridesetogodišnjak. Ako je trideset godina iz prvoga retka, kako drugi vjeruju, predstavljalo tridesetu godinu od Josijine Velike Pashe 622. pr. Kr., proročke implikacije i dalje su iste.

Jošija znači „temelj“, a njegova velika Pasha započela je jubilejsko razdoblje koje je završilo 22. listopada, na Dan pomirenja 573. pr. Kr. „Jubilejska linija“ od Jošije do 22. listopada usklađuje se s poviješću od 1840. do 1844. godine. Temelji iz 1840. bili su predstavljeni kraljem Jošijom, a također i Jošijom Litchom. Dvadeset drugi listopada bio je predstavljen rogom jubilejske trube koja je zatrubila zajedno s rogom Dana pomirenja.

I izbrojit ćeš sebi sedam sedmica godina, sedam puta po sedam godina; i vrijeme tih sedam sedmica godina bit će ti četrdeset i devet godina. Tada učini da zatrubi truba jubileja desetoga dana sedmoga mjeseca; na Dan pomirenja neka se oglasi truba po svoj vašoj zemlji. Levitski zakonik 25:8, 9.

Ezekiel je smješten unutar jubilejske linije od kralja Jošije do 22. listopada, linije koja predstavlja prvoga i drugoga anđela iz desetoga poglavlja Otkrivenja od 1840. do 1844. Ezekiel predstavlja milerite prvoga i drugoga anđela te sto četrdeset i četiri tisuće trećega anđela. Ezekiel predstavlja svećenstvo sto četrdeset i četiri tisuće, ali njegovo je primarno proročko obilježje to da je prorok.

Prorok, Svećenik i Kralj

Postoje tri biblijska lika koja su započela službu u dobi od trideset godina. Uz Ezekiela, to su bili David i Josip. Budući da su svi započeli služiti u dobi od trideset godina, svi su oni svećenici. David je simbol kralja, Josip je svećenik, a Ezekiel je prorok u trostrukom kraljevstvu slave koje se sastoji od proroka, svećenika i kralja.

Međutim, kako god primijenili proroka Ezekiela kao simbol, on je svećenik; a kada se primjenjuje u liniji jubileja od Jošije do 22. listopada, Ezekiel je svećenik koji bi predstavljao svećenika u vremenu pečaćenja sto četrdeset i četiri tisuće, kako je predloženo poviješću od 1840. do 1844. i kralja Jošije do 22. listopada 573. pr. Kr.

Dvadeset i dva

Biblija jasno kaže da je Ezekiel služio dvadeset i dvije godine. „Dvadeset i dvije“ simbol je sto četrdeset i četiri tisuće, koji su stijeg božanstva sjedinjenog s čovječtvom. U povijesti prikazanoj od Jošijine Pashe do jubilejskog slavlja 22. listopada u četrdesetom poglavlju, Jošijina Pasha predložavala je djelo Josiaha Litcha 1838. i 1840. godine. To je djelo iznosilo vremenska proročanstva prvoga i drugoga jao. Sada se može vidjeti da je proročanstvo o prvome i drugome jao mnogo opsežnije nego što su pioniri prepoznali.

Ezekiel kao biblijski prorok u svojim zapisima navodi više točno određenih datuma nego ijedan drugi biblijski autor.

Ezekiel je omega načela dan za godinu u biblijskom proroštvu. U Knjizi Brojeva, alfa-spominjanje načela dan za godinu prikazano je pri prvoj pobuni u Kadešu, koja je dovela do četrdeset godina lutanja po pustinji. Posljednja, ili omega-pobuna, predstavljena je po Ezekielu u četvrtom poglavlju, dok je Jeruzalem razoren.

Alfa

Prema broju dana u kojima ste uhodili zemlju, to jest četrdeset dana, za svaki dan po jedna godina, nosit ćete svoje bezakonje četrdeset godina i upoznat ćete moje povlačenje obećanja. Ja, Gospod, rekao sam; doista ću to učiniti svemu ovome zlom zboru koji se skupio protiv mene: u ovoj će pustinji biti istrijebljeni i ondje će pomrijeti. Brojevi 14:34, 35.

Omega

Lezi i na svoj lijevi bok i na nj stavi bezakonje doma Izraelova: prema broju dana koliko budeš ležao na njemu nosit ćeš njihovo bezakonje. Jer sam ti odredio godine njihova bezakonja prema broju dana, tri stotine i devedeset dana: tako ćeš nositi bezakonje doma Izraelova. A kad ih navršiš, lezi opet na svoj desni bok, i nosit ćeš bezakonje doma Judina četrdeset dana:

odredio sam ti svaki dan za godinu. Zato upravi svoje lice prema opsadi Jeruzalema, i neka ti mišica bude ogoljena, i prorokuj protiv njega. Ezekiel 4:4–7.

Kadeš i razorenje Jeruzalema predstavljaju pobunu alfe i omega, predstavljajući načelo dan za godinu. „Načelo dan za godinu” bilo je osnovno pravilo milerita i u povijesti od 1840. do 1844., kako je prikazano u jubilejskoj liniji kralja Jošije sve do 22. listopada. Ezekiel iznosi više datuma nego ijedan drugi prorok. Unutar Ezekielova datiranja prepoznaje se jubilejska linija, povezujući Ezekielovo svjedočanstvo izravno s poviješću prvoga i drugoga anđela, a potom i s poviješću trećega anđela.

Zajedno s „linijom jubileja” Ezekiel leži na svojoj strani tristo devedeset dana, a zatim na drugoj strani četrdeset dana. „Četiri stotine i trideset” simbol je staroga i novoga saveza, jer je Abramovu saveznu obećanju o četiri stotine godina sužanjstva u Egiptu drugi svjedok od trideset godina dan po apostolu Pavlu. Zajedno su Abram, (kasnije Abraham) od „staroga”, i Savao, (kasnije Pavao) od „novoga”, združili svoja svjedočanstva kako bi ustanovili četiri stotine i trideset godina kao simbol vječnoga saveza. „Tristo devedeset dana” „nosi bezakonje doma Izraelova.” „I” „nosi bezakonje doma Judina četrdeset dana.” Zajedno desna strana i lijeva strana odgovaraju Abram i Pavlu.

Savez je oduvijek bio utemeljen na poslušnosti ili neposlušnosti — životu ili smrti. Načelo godina-dan u mileritskoj povijesti bilo je pitanje života ili smrti, a tu je povijest prvi anđeo objavio kao vječno evanđelje. „Evanđelje” je pitanje života ili smrti, a ispitno pitanje života ili smrti u mileritskoj povijesti bilo je postavljeno u okviru načela prema kojemu jedan dan odgovara jednoj godini. Predskazanje koje je osnažilo poruku prvoga anđela bilo je proročanstvo o tri stotine devedeset i jednoj godini i petnaest dana drugoga jao. Unutar tristo devedeset dana tijekom kojih je Ezekiel ležao na svojoj lijevoj strani nalazi se prikaz vremenskoga proročanstva o tri stotine devedeset i jednoj godini i petnaest dana drugoga jao. Za ispravno razdvajanje proročanstva potrebno je proročko razlučivanje, no to nije ništa manje od trajnog djela Lava iz Judina plemena koji otpećuje poruku ponoćnoga pokliča.

Tvrdim da se Ezekiela mora smatrati simbolom sto četrdeset i četiri tisuće, ali ponajprije simbolom dara Duha proroštva, bilo da je prikazan kao očitovanje proroka posljednjih dana, bilo kao očitovanje zavjetnoga naroda koji razumije načelo metodologije redak na redak.

Tvrdim da se Ezekielovo svjetlo o proročanstvu o tristo devedeset i jednoj godini i petnaest dana podudara s čovjekom s četkom za prašinu koji baca dragulje u veću škrinju.

Tvrdim da je svjetlost iz Ezekiela bitan element poruke zaglavnog kamena, kada hram bude dovršen.

Ezekiel se nalazi na 22. listopada u prvom retku četrdesetog poglavlja, i ondje je Ezekielu dano viđenje budućega hrama. Taj je hram hram sto četrdeset i četiri tisuće, kojih je Ezekiel simbol toga broja. Ta će skupina proći dvije kušnje prije nego što dosegne treću i odlučujuću kušnju. Ezekiel je prikazan kako prima svoju svjetlost u hramu, i stoga svjetlost koju proizvodi kao simbol predstavlja svjetlost koja dolazi kada Božji narod uđe u Svetinju nad svetinjama u skladu s desetim poglavljem Daniela.

Svjetlo Otkrivenja Isusa Krista koje je otpečaćeno, biva otpečaćeno upravo neposredno prije nego što završi vrijeme milosti.

I reče mi: Ne zapečati riječi proroštva ove knjige, jer je vrijeme blizu. Tko je nepravedan, neka i dalje bude nepravedan; i tko je nečist, neka i dalje bude nečist; i tko je pravedan, neka i dalje čini pravdu; i tko je svet, neka i dalje bude svet. Otkrivenje 22,10.11.

„vrijeme je blizu“ neposredno prije završetka vremena milosti u jedanaestom retku, te je stoga Otkrivenje Isusa Krista u to vrijeme otpečaćeno, jer „vrijeme je blizu“.

Otkrivenje Isusa Krista, koje mu daje Bog da pokaže svojim slugama što se ima uskoro zbiti; i posla ga te ga po svom anđelu obznani svome sluzi Ivanu: koji posvjedoči riječ Božju i svjedočanstvo Isusa Krista, i sve što vidje. Blažen onaj koji čita i oni koji slušaju riječi ovoga proroštva i drže što je u njemu napisano, jer je vrijeme blizu. Otkrivenje 1:1–3.

Vrijeme kušnje za laodicejski adventizam sedmoga dana završava kod nedjeljnog zakona, a adventizam je u devetom poglavlju Ezekiel prikazan kao Jeruzalem. Ondje oni koji uzdišu i plaču zbog gadosti što se čine u zemlji i u crkvi primaju pečat. Zapečaćenje se odvija kada istočni vjetrovi islama gnjeve narode, neposredno prije nego što se vrijeme kušnje završi. U osmom poglavlju Ezekiel četiri naraštaja adventizma dolaze do svojega završetka, pri čemu je četvrti naraštaj simboliziran dvadeset i petoricom vođa koji se klanjaju suncu.

Ta je vizija dana simbolično jedan dan prije nedjeljnoga zakona, odnosno neposredno prije završetka vremena milosti, kako je predloženo brojem šest, šest, šest.

I dogodi se šeste godine, šestoga mjeseca, petoga dana u mjesecu, dok sam sjedio u svojoj kući i starješine Judine sjedile preda mnom, da ondje siđe na me ruka Gospoda Boga. Tada pogledah, i gle, obličje kao pojava ognja: od pojave njegovih bokova naniže oganj, a od njegovih bokova naviše kao pojava sjaja, kao boja jantara. I on ispruži oblik ruke te me uze za pramen kose na mojoj glavi; i duh me podiže između zemlje i neba te me u viđenjima Božjim odvede u Jeruzalem, do ulaza unutarnjih vrata koja gledaju prema sjeveru, gdje bijaše sjedište lika ljubomore, koji izaziva ljubomoru. I gle, slava Boga Izraelova bijaše ondje, prema viđenju koje vidjeh u ravnicima. Ezekiel 8:1–4.

Viđenje šeste godine, šestoga mjeseca i petoga dana došlo je neposredno prije „666“, simbola nedjeljnog zakona, kada prestaje vrijeme milosti za laodicejski adventizam. To je viđenje bilo „prema viđenju“ koje je Ezekiel „vidio u ravnicima“. Viđenje koje je vidio u ravnicima nalazi se ranije, u trećem poglavlju.

Tada ustadoh i izađoh u ravnice; i gle, ondje je stajala slava Gospodnja, kao slava koju vidjeh kraj rijeke Kebara; i padoh ničice. Ezekiel 3:23.

Viđenje „ravnice“, koje je bilo viđenje šeste godine, šestoga mjeseca i petoga dana, bilo je viđenje koje je Ezekiel ranije vidio na rijeci Kebaru.

I dogodi se tridesete godine, četvrtoga mjeseca, petoga dana u mjesecu, dok bijah među sužnjima na rijeci Kebaru, da se otvoriše nebesa i vidjeh viđenja Božja. Ezekiel 1:1.

„viđenja Božja” koja je Ezekiel „vidio” kraj rijeke Kebara bila su viđenje ravnice, koje je također bilo viđenje iz osmog do jedanaestog poglavlja Ezekielova. Ta su viđenja bila prikazana u kontekstu Ezekielova gledanja u Svetište, gdje se ostvaruje „marah” ogledalsko viđenje iz desetog poglavlja. Ezekiel predstavlja one koji sudjeluju u proročkoj svjetlosti što zrači iz Svetinje nad svetinjama dok se Otkrivenje Isusa Krista iznosi neposredno prije završetka vremena milosti.

Kada prepoznamo jubilejsku crtu kralja Jošije koja započinje Pashom i završava 22. listopada, prepoznamo simbol proljetnih blagdana i jesenskih blagdana kako su izloženi u Levitskom zakoniku dvadeset i trećem poglavlju. Ondje su proljetni i jesenski blagdani izloženi s po dvadeset i dva retka, upravo kao što je Ezekielova služba trajala dvadeset i dvije godine. Usklađivanje Ezekielova u tridesetoj godini jubilejske crte omogućuje da se Ezekielovo rođenje uskladi s Jošijinim preporodom. Ako je imao trideset godina u tridesetoj godini jubilejskog ciklusa, tada bi Ezekiel bio rođen u vrijeme Jošijine reforme.

Ezekiel je simbol onih koji vjerom ulaze u Svetinju nad svetinjama. Jednom ondje, vide kotače unutar kotača, koji predstavljaju složenu igru ljudskih međusobnih odnosa. Kao i kod Ivana u desetom poglavlju Otkrivenja, Ezekiel predstavlja milerite, ali još izravnije sto četrdeset i četiri tisuće. Njegovo usporedno vremensko proročanstvo od tristo devedeset i jedne godine i petnaest dana oslikava konačni sud nad laodicejskim adventizmom pri uništenju Jeruzalema, a uključuje i zagonetku trideset i osam i četrdeset.

To uključuje simboliku četiri stotine i trideset godina.

To uključuje četverogodišnje razdoblje predstavljeno godinama 1333. do 1337., 1449. do 1453. i 1840. do 1844.

Svoja razmatranja o ovom najvažnijem predmetu započet ćemo u sljedećem članku.

„U viđenjima danima Izaiji, Ezekielu i Ivanu vidimo koliko je nebo usko povezano s događajima koji se zbivaju na zemlji i kolika je Božja briga za one koji su Mu odani.”
Testimonies, svezak 5, 753.

„Sam Krist bio je Gospodin hrama. Kad bi ga napustio, njegova bi slava otišla — ona slava nekoć vidljiva u svetinji nad svetinjama iznad Pomirilišta, kamo je veliki svećenik ulazio samo jednom na godinu, na veliki Dan pomirenja, s krvlju zaklane žrtve (slikovitim prikazom krvi Sina Božjega prolivene za grijeh svijeta), i njome poškropio žrtvenik. To je bila Šekina, vidljivi zastor Jahvin.

„Upravo je ta slava bila otkrivena Izaiji kad kaže: ‘One godine kad umrije kralj Uzija vidjeh i Gospodina gdje sjedi na prijestolju visoku i uzvišenu, a skut mu ispunjavaše Hram’ [Izaija 6,1–8 citirano].“ The Seventh-day Adventist Bible Commentary, sv. 4, 1139.

„Viđenje dano Izaiji predstavlja stanje Božjega naroda u posljednjim danima. Oni imaju prednost vjerom promatrati djelo koje se odvija u nebeskom Svetišću. ‘I otvorio se hram Božji na nebu, i pokaza se u hramu njegovu kovčeg saveza njegov.’ Dok vjerom gledaju u Svetinju nad svetinjama i promatraju Kristovo djelo u nebeskom Svetišću, uviđaju da su narod nečistih usana — narod čije su usne često govorile taštinu i čiji darovi nisu bili posvećeni ni

upotrijebljeni na slavu Božju. S pravom mogu očajavati dok uspoređuju vlastitu slabost i nedostojnost s čistoćom i ljupkošću slavnog Kristova karaktera. Ali ako, poput Izaije, prime dojam koji Gospodin namjerava utisnuti u srce, ako ponize svoje duše pred Bogom, za njih ima nade. Luk obećanja nad prijestoljem je, i djelo učinjeno za Izaiju bit će izvršeno u njima. Bog će odgovoriti na molbe koje dolaze iz skrušena srca.“

„Cilj ovoga velikog i svečanog Božjeg djela jest sabrati snopove u nebesku žitnicu; jer zemlja treba biti ispunjena slavom Gospodnjom. Neka se, dakle, nitko ne obeshrabri kada vidi prevladavajuću opaćinu i čuje govor što dolazi s nečistih usana. Kada se sile tame postroje protiv Božjega naroda; kada Sotona okupi svoje snage za posljednji veliki sukob, i njegova se moć bude činila velikom i gotovo neodoljivom, jasan pogled na božansku slavu, na prijestolje visoko i uzdignuto, nadsvođeno lukom obećanja, donijet će utjehu, sigurnost i mir.” Review and Herald, December 22, 1896.

„Na obalama rijeke Kebara Ezekiel je ugledao vihor koji je, činilo se, dolazio sa sjevera, ‘veliki oblak i oganj koji se savijao u sebi, i sjaj bijaše oko njega, a iz njegove sredine kao boja ćilibara.’ Mnoštvo kotača, koji su se presijecali jedan s drugim, pokretala su četiri živa bića. Visoko nad svime time ‘bijaše obličje prijestolja, kao izgled kamena safira; a na obličju prijestolja bijaše nešto kao obličje čovjeka nad njim.’ ‘I pokaza se u kerubinima oblik čovječje ruke pod njihovim krilima.’ Ezekiel 1:4, 26; 10:8. Kotači su po svojem ustrojstvu bili tako složeni da su na prvi pogled izgledali kao da su u zbrci; ali kretali su se u savršenom skladu. Nebeska bića, podupirana i vođena rukom pod krilima kerubina, pokretala su te kotače; nad njima, na safirnom prijestolju, bijaše Vječni; a oko prijestolja duga, znamen božanskoga milosrđa.“

„Kao što su kotači, nalik složenim mehanizmima, bili pod vodstvom ruke pod krilima kerubina, tako je i složeni tijek ljudskih zbivanja pod božanskim nadzorom. Usred sukoba i meteža narodâ, Onaj koji sjedi nad kerubinima i dalje upravlja poslovima zemlje.”

„Povijest naroda koji su jedan za drugim zauzimali svoje određeno vrijeme i mjesto, nesvjesno svjedočeći o istini čije značenje sami nisu poznavali, govori nam. Svakomu narodu i svakomu pojedincu danas Bog je odredio mjesto u svojem velikom planu. Danas se ljudi i narodi mjere viskom u ruci Onoga koji ne griješi. Svi vlastitim izborom odlučuju o svojoj sudbini, a Bog svime upravlja radi ostvarenja svojih nauma.

„Povijest koju je veliki JA JESAM označio u svojoj Riječi, povezujući kariku za karikom u proročkom lancu, od vječnosti u prošlosti do vječnosti u budućnosti, kazuje nam gdje se danas nalazimo u slijedu vjekova i što se može očekivati u vremenu koje dolazi. Sve što je proročanstvo prereklo da će se zbiti, sve do sadašnjega vremena, ispisano je na stranicama povijesti, i možemo biti sigurni da će se sve ono što tek treba doći ispuniti svojim redom.“ Odgoj, 178.